

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/323/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813209184
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813209184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovcej v právnej veci navrhovateľky: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zastúpená advokátskou kanceláriou - JUDr. Q. F., s.r.o., so sídlom v V., Z. XX proti odporcovi: K., a.s., so sídlom v V., B. XX, o vydanie potvrdenia o splnení dlhu, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. októbra 2013, č.k. 12C/95/2013-28, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh a navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania. Rozhodol tak o návrhu, ktorým navrhovateľka ako dlžníčka žiadala uložiť odporcovi ako veriteľovi povinnosť vydať jej potvrdenie o splnení dlhu v zmysle ustanovenia § 569 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, pretože jej peňažný dlh uznaný v notárskej zápisnici z 3.3.2003 je voči odporcovi v plnom rozsahu splnený. Z dokazovania vykonaného okrem iného oboznámením notárskej zápisnice o vyhlásení a uznaní dlhu a súhlase dlžníka s exekúciou z 3.3.2003 okresný súd zistil, že navrhovateľke vznikol záväzok splniť uznaný dlh vo výške 129.168 Sk v prospech právneho predchodcu odporcu. Okresný súd ďalej zistil, že na vymoženie uvedenej pohľadávky sa pred Okresným súdom Bardejov vedie exekučné konanie o vymoženie 4.287,59 eur s príslušenstvom a vykonaním exekúcie je poverená súdna exekútorka Mgr. B. Z.. Oznámením z 24.3.2013 súdna exekútorka odporcovi oznámila, že doposiaľ bolo od navrhovateľky vymožené 844,70 eur, z čoho 553,10 eur v prospech oprávneného a 291,60 eur na trovy exekúcie. Na základe právneho posúdenia podľa § 588 a § 569 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dospel okresný súd k záveru, že vydanie potvrdenia o splnení celého dlhu nie je v tomto prípade namieste, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že dlh splnený nie je. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. O.s.p., a navrhovateľke, ktorá jediná si uplatnila náhradu trov konania túto nepriznal, pretože bola v konaní v celom rozsahu neúspešná.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť, alebo rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že predmetom notárskej zápisnice o uznaní dlhu, ktorá je v danom prípade exekučným titulom bolo uznanie dlhu zo zmluvy č. 4232, na základe ktorej bola navrhovateľke poskytnutá pôžička so splátkovým kalendárom, podľa ktorého navrhovateľka plnila svojmu veriteľovi.

Ten však v rozpore so zmluvou i notárskou zápisnicou začal voči navrhovateľke exekučné konanie vedené súdnou exekútkou Mgr. B. Z.. Navrhovateľka sa snažila exekúciu mnohými spôsobmi zastaviť, no exekútorka potvrdenia o splatení záväzku nerešpektovala. Práve preto sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti vydať potvrdenia o splnení dlhu v tomto konaní, aby na základe toho mohlo dôjsť k zákonnému skončeniu exekučného konania. Pretože exekučné konanie je vedené nezákonne, okresný súd pochybil, ak záver o existencii záväzku dovodil z toho, že exekučné konanie na jeho vymoženie prebieha. Za dôkaz, z ktorého je splnenie dlhu zrejmé, považuje navrhovateľka potvrdenia o zaplatení splátok dlžnej sumy s variabilným symbolom 4232, čo je číslo zmluvy, na základe ktorej záväzok vznikol. Tieto potvrdenia boli predložené v exekučnom konaní, v tomto konaní a navrhovateľka ich s odvolaním predložila opätovne. Uviedla jednotlivé splátky a dátum ich úhrady. Tie spolu so sumou, ktorej úhradu zistil aj okresný súd vo výške 844,70 eur predstavujú úhradu dlhu nad rozsah jeho výšky podľa notárskej zápisnice, a jednoznačne tak došlo k zániku záväzku navrhovateľky jeho splnením. Tomu zodpovedá povinnosť odporcu vydať jej o splnení dlhu potvrdenie, o ktoré navrhovateľka odporcu viackrát ústne žiadala. Navrhovateľka napokon uviedla, že odklad exekúcie, o ktorom rozhodol exekučný súd nemôže byť na jej ťarchu v tomto konaní a výkonu nezákonnej exekúcie sa musí brániť zákonnými prostriedkami, pokiaľ nebude rozhodnuté, že vymáhaný dlh zanikol.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol okolnosti vzniku záväzku navrhovateľky a poukázal na to, že splátky, ktoré navrhovateľka zaplatila na úhradu dlhu jej boli riadne zohľadnené. Doklady o platbách predložené navrhovateľkou nemôžu všetky obstať ako úhrada dlhu uznaného v notárskej zápisnici z 3.3.2003, pretože doklad z 20.3.2003 na 30.000 Sk nebola splátka dlhu, ale výdavkový pokladničný doklad a doklad za sumu 70.446 Sk nebol splátkou dlhu ale úhradou tzv. licitu. Neuhradenie dlhu bolo preukázané aj v konaní o námietkach navrhovateľky proti exekúcii, ktoré boli zamietnuté. Konanie navrhovateľky v tomto spore je podľa odporcu účelové, s cieľom vyhnúť sa splneniu svojich povinností.

Navrhovateľka k vyjadreniu odporcu stanovisko nezaujala.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Podľa obsahu odvolania uplatňuje odporca vo svojom odvolaní dôvod na odvolanie podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), keď tvrdí, že z potvrdení o zaplatení splátok dlžnej sumy vyplýva úhrada celého dlhu navrhovateľky. Aj s ohľadom na to navrhovateľka tvrdí, že zo správy súdnej exekútky o doposiaľ vymoženej sume a zo skutočnosti, že exekúcia ďalej prebieha, nie je správny skutkový záver, že dlh nie je splnený. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva vo všeobecnosti predovšetkým v nesprávnom postupe okresného súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že okresný súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

K takýmto pochybeniam zo strany okresného súdu však nedošlo. V prvom rade nie je možné nesprávne skutkové závery okresného súdu dovodzovať na základe zohľadnenia obsahu potvrdení o zaplatení priložených spolu s odvolaním. Jedná sa o príjmové a jeden výdavkový doklad, o ktorých navrhovateľka v odvolaní tvrdí, že boli predložené v prvostupňovom konaní a s odvolaním ich predkladá opätovne. Toto jej tvrdenie však nie je pravdivé. Z obsahu spisu vyplýva, že v prvostupňovom konaní tieto potvrdenia nielen neboli predložené, ale navrhovateľkou neboli ani navrhnuté ako dôkaz. Navrhovateľka tu ako jediný dôkaz označila notársku zápisnicu z 3.3.2003 a na preukázanie tvrdeného splnenia dlhu žiaden dôkaz neoznačila. Navrhovateľka dokonca ani netvrdila, že by dlh zaplatila v splátkach podľa predložených potvrdení. Túto rozhodujúcu skutočnosť navrhovateľka netvrdila a dôkaz k nej nenavrhol ani do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania na pojednávaní dňa 21.10.2013. Spolu s predvolaním na

toto pojednávanie bola pritom riadne poučená podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť a označiť dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, ako aj o tom, že na skutočnosti a dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada.

Vzhľadom na uvedené tak mohli byť odvolacie dôvody založené na skutočnostiach a dôkazoch majúcich základ v potvrdeniach predložených spolu s odvolaním uplatnené iba za splnenia podmienok ustanovenia § 205a O.s.p. Tie však v danom prípade naplnené nie sú. K uvedeným odvolacím dôvodom preto krajský súd neprihliadol a správnosť skutkových a právnych záverov napadnutého rozhodnutia posudzoval výlučne bez ohľadu na navrhovateľkou predložené potvrdenia.

V tom prípade je potrebné skutkové zistenia okresného súdu považovať za zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Z oznámenia exekučného súdu, že exekučné konanie o vymoženie 4.287,59 eur s príslušenstvom nie je skončené a z oznámenia exekútorke, že dlh bol ku dňu oznámenia vymožený v rozsahu 844,70 eur je jediným logickým záverom, že zo strany navrhovateľky bolo zaplatené menej ako je celková výška dlhu, o ktorý sa v konaní jedná. Skutkový záver okresného súdu vychádzajúci zo skutočností a dôkazov predložených a označených do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania tak plne zodpovedal vykonaným dôkazom a odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. nebol naplnený.

Okresný súd sa nedopustil ani nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré navrhovateľka uplatnila ako ďalší odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Toto pochybenie je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. Pokiaľ však k zistenému nezaplateniu peňažného dlhu v celom rozsahu priradil okresný súd právny záver, že k splneniu dlhu nedošlo a uloženie povinnosti vydať potvrdenie o splnení dlhu podľa § 569 Občianskeho zákonníka preto nie je dôvodné, vykonal toto jednoduché právne posúdenie správne.

Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie okresného súdu z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správne, a krajský súd ho preto potvrdil vo veci samej ako aj v závislom výroku o trovách konania, správne založenom na kritériu úspechu vo veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej navrhovateľke. Náhradu trov odvolacieho konania však v stanovenej lehote nevyčíslil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a zo spisu žiadne trovy odporcu v odvolacom konaní nevyplývali, preto ich náhradu krajský súd odporcovi nepriznal (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.